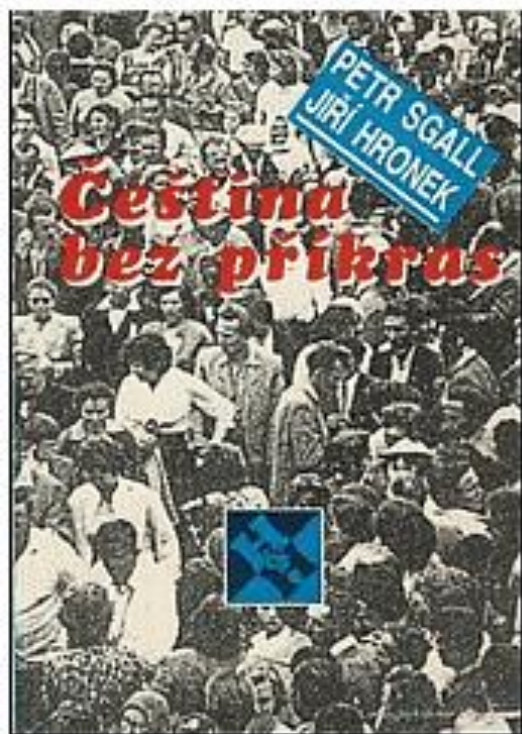

На каком языке слово	четыре?	На русском.
	four?	На английском.
	пять?	На русском.
	шесть?	На русском.
	five?	На английском.
	six?	На английском.

Je slovo	štyry	spisovné nebo obecné?	Obecné.
	čtyři	spisovné nebo obecné?	Spisovné.
	pět	spisovné nebo obecné?	Spisovné.
	šest	spisovné nebo obecné?	Spisovné.

Petr Sgall

česká, 1926 - 2019

Jiří Hronek

česká, 1927 - 2013

Je slovo

štyry
čtyři
pět
šest

spisovné nebo obecné?
spisovné nebo obecné?
spisovné nebo obecné?
spisovné nebo obecné?

Obecné.
Spisovné a obecné.
Spisovné a obecné.
Spisovné a obecné.

Korpus: [syn v8](#) | Dotaz: [bychom](#) (1 134 211 výskytů)Výskytů: **1 134 211** | i.p.m.: **210,38** (vztaženo k celému korpusu) | ARF: **617 539,21** | Výsledek je seříděn

1 / 28 356 ►►►

Výběr řádků: základní ▼

Korpus: [syn v8](#) | Dotaz: [bysme](#) (5 957 výskytů)Výskytů: **5 957** | i.p.m.: **1,1** (vztaženo k celému korpusu) | ARF: **1 867,45** | Výsledek je seříděn

1 / 149 ►►►

Výběr řádků: základní ▼

$$\text{bychom} / \text{bysme} = 1134211 / 5967 \approx 190$$

Korpus: [syn v8](#) | Dotaz: [bych](#) (2 049 375 výskytů)Výskytů: **2 049 375** | i.p.m.: **380,12** (vztaženo k celému korpusu) | ARF: **955 686,43** | Výsledek je seříděn

1 / 51 235 ►►►

Výběr řádků: základní ▼

Korpus: [syn v8](#) | Dotaz: [bysem](#) (452 výskytů)Výskytů: **452** | i.p.m.: **0,08** (vztaženo k celému korpusu) | ARF: **123,63** | Výsledek je seříděn

1 / 12 ►►►

Výběr řádků: základní ▼

$$\text{bych} / \text{bysem} = 2049375 / 452 \approx 4534$$

Фонетические особенности

1. Употребление [ī] (графически ý) в соответствии с литературным [ě] (графически é):

<i>ob.</i>	<i>sp.</i>
Je to jasný?	Je to jasné?
bezvadný sluchátko	bezvadné sluchátko

2. Употребление дифтонга [ej] (графически ej) в соответствии с литературным [ī]⁸ (графически ý и í):

⁸ Речь идет прежде всего об [ī], возходящем к др.-чеш. [ȳ].

<i>ob.</i>	<i>sp.</i>
bejt	být
malej	malý
novejch	nových
cejtít	cítit

3. Употребление протетического [v] перед начальным [o]:

<i>ob.</i>	<i>sp.</i>
von, vona, voni	on, ona, oni
vodkdy	odkdy
vobyčejnej	obyčejný

4. Упрощение групп согласных, результаты ассимилятивных и диссимилятивных процессов, изменения количества гласных, произносительные особенности некоторых слов (прежде всего заимствованных):

<i>ob.</i>	<i>sp.</i>
dyť	vždyť
štyry	čtyři
pudu	půjdu
pomóc	pomoc
heligón	helikón
škandál	skandál

Морфологические особенности

1. Целый ряд морфологических особенностей обиходно-разговорного чешского языка является прямым следствием особенностей фонетических (вспомним литературные словоизменительные парадигмы, содержащие долгие гласные [ē] и [ī]):

	<i>ob.</i>	<i>sp.</i>
N. sg.	malej	malý
G. sg.	malýho	malého
D. sg.	malýmu	malému
...	...	...

2. Унифицированное окончание **-ý** в форме Им. пад. мн.ч. прилагательных в соответствии с тремя дифференцированными по роду и одушевленности окончаниями в литературном языке:

	<i>ob.</i>	<i>sp.</i>
malý, dobrý	{ muži ženy, stromy okna	malí, dobří muži malé, dobré ženy, stromy malá, dobrá okna

3. Унифицированное окончание **-ma** (**-ema**, **-ama**) в Тв. пад. мн.ч. существительных и местоимений:

<i>ob.</i>	<i>sp.</i>
nama	nami
ženama	ženami
zajícema	zajíci

4. Использование формы именительного падежа вместо звательного:

<i>ob.</i>	<i>sp.</i>
pane Huml!	pane Humle!

5. Унифицированное окончание **-aj** (**-ej**) в презентно-футуральных формах 3 л. мн.числа индикатива глаголов типа dělat, muset, prosit:

<i>ob.</i>	<i>sp.</i>
dělaj	dělají
musej	musejí

6. Усеченное окончание презентно-футуральной формы 1 л. мн.числа индикатива глаголов, у которых не возникает омонимии с формой 1 л. ед.числа:

ob.

půjdem
nebudem

sp.

půjdeme
nebudeme

7. Опускание конечного -l в положении после согласного в 1-формах¹⁰:

ob.

utek
neřek
proved

sp.

utekl
neřekl
provedl

8. Использование форм **bysme** (**abysme**, **kdybysme**) в соответствии с литературными **bychom** (**abychom**, **kdybychom**):

ob.

my **bysme** potřebovali

sp.

potřebovali **bychom**

9. Использование формы **seš** (**jseš**) в соответствии с литературной формой **jsi**:

ob.

Seš zdrav jako ryba!
Takže ty **jseš** vlastně pravý
policejní pes

sp.

Jsi zdrav jako ryba!
Takže ty **jsi** vlastně pravý policejní
pes

10. Тенденция к унифицированию окончания -i в формах Им. пад. мн.числа существительных:

ob.

muži, lidi, turisti, Češi

sp.

muži
lidé, turisté
Čechové

Синтаксические особенности

1. Образование 1 л. ед. числа прошедшего времени индикатива по модели *já + l-форма* в соответствии с литературной моделью *l-форма + jsem*:

ob.

sp.

Já myslela, že utekl za váma.
Já kvůli němu **dostal** pětku.
Já to **slyšel** na vlastní uši.

Myslela jsem, že utekl za vámi.
Dostal jsem kvůli němu pětku.
Slyšel jsem to na vlastní uši.

2. Дублирование подлежащего личным местоимением:

ob.

sp.

On tady není **Jonatán**?
On to je náš kamarád **Jonatán**.

Není tady **Jonatán**?
To je náš kamarád **Jonatán**.

3. Употребление указательных местоимений **ten, ta, to** в экспрессивной функции:

Chudinka malej! **Ta** Kadrnožková ho už zase zamkla.
Ta soudružka učitelka se s **tím** zkoušením moc nemazlí.

4. Значительно более активное, чем в литературном языке, употребление личных местоимений:

Šebestová, **já** mám nápad!
Já říkám: Poslouchej, co to má znamenat?
Já mám takovej pocit, že to dopadne všelijak.
Šebestová, ty seš přece trdlo!
Machu, **ty** seš určitě praštěnej!
Prosím vás, **my** bysme potřebovali, aby z nás byli tři zajíci.
Děti, **vy** máte zlaté srdce, to je o vás známo.

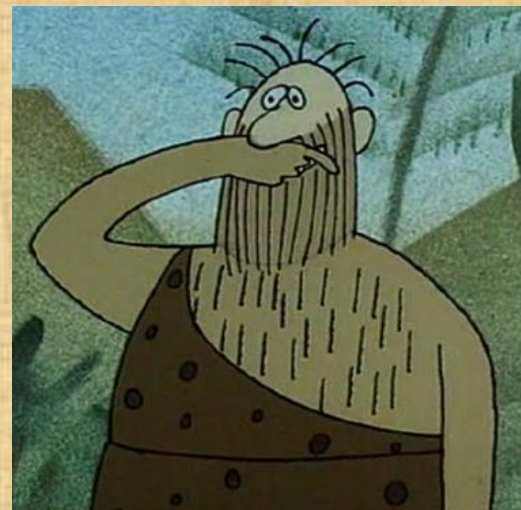
5. Не характерное для литературного чешского языка употребление некоторых союзов и союзных слов:

Naštěstí Mach brejle měl, a **tak** ty brejle našel.
Pluli kolem mě ti lidé, **co** litají s tou postelí.
A **jak tak** vybírali ten nejvhodnější automobil, ani si nevšimli spolužáků.

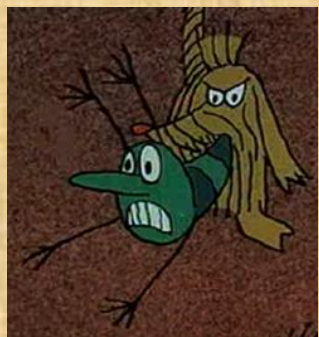
1. Šebestová, ty seš přece trdlo! 2. Takovej starej člověk si nebude hrát na psa. 3. Ten ztratil brejle, vsad' se! 4. No jo. Ale k čemu nám to bude dobrý? 5. To máš fuk. Radši mi řekni co s tím budeme dělat? 6. Co s těma kočkama? 7. To je fantastický, chápeš to? 8. Nechápu, ale fakt je to, že je to fantastický. 9. Chudinka malej! Ta Kadrnožková ho už zase zamkla. 10. Ale jo, no proč ne? 11. Vypadá nějak divně, že jo? 12. Ty si stejně hrát nemůžeš. Musí se učit, zejtra jsi zkoušenej ze zajíců. 13. Šebestová, já mám nápad. Vždyť si můžeme hrát se zajícema. 14. Prosím vás, my bysme potřebovali, aby z nás byli tři zajíci. 15. Našli tam spoustu novejch kamarádů a dozvěděli se spoustu věcí. 16. Starý zajíc jim vysvětlil všechno možné: no k čemu jsou vlastně zaječí uši a co se s nima dá dělat. 17. Tak vám teda řeknu, soudružko učitelko, tohle je mi nějak podezřelý. 18. Představte si, že včera přiběhlo za tím naším klukem z lesa skoro třicet ušáků. Měli jsme jich plnej byt. 19. Já říkám: Poslouchej, co to má znamenat? A on že co to má bejt, že to jsou kamarádi. 20. Já povídám, pěkní kamarádi. Všechno je okousaný, i nohy od židlí, a těch bobků všude, kdo to má uklízet. 21. Až tím rackem budeš, tak mi dej vědět, žvanile jeden užvanilej. 22. No ne. Kdopak to sem přilít?

|1. Víš, Jonatáne, dneska s sebou žádné učení nemáme, protože dneska se učit nebudem. 2. Soudružka učitelka s náma jede na výlet k rybníku Krajáči, víš? 3. Poslouchej, Šebestová, Jonatán by strašně rád jel s náma, je ti to jasný? 4. Prosím tě, psa by přece soudružka učitelka nevzala, a taky paní Kadrnožková ho s náma nepustí. 5. Člověče, Šebestová, a na co vlastně máme to bezvadný sluchátko? 6. Prosím vás, my bysme potřebovali, aby Jonatán vypadal jako kluk s chlebníkem. 7. A když paní Kadrnožková přiběhla blíž, viděla Macha a Šebestovou a nějakýho kluka s chlebníkem a tak řekla: „On tady není Jonatán? Já myslela, že utekl za váma.“ 8. Poslouchej, Machu, já mám takovej pocit, že to dopadne všelijak. 9. Bylo to hrozné a děti křičely: „Horáček se topí! Horáček se topí! Prosím, von se topí!“ 10. Prosím, on to je náš kamarád Jonatán. A protože je strašně prima, tak jsme ho chtěli vzít na výlet.

1. Prosím, my bysme se hrozně rádi podívali do pravěku. 2. Vysvětlil mu, že dnes už se rukama nejí, že máme nůž a vidličku a taky vanu s teplou vodou a dokonce i ručník a kartáček na zuby a pastu s fluorem. 3. Byli jsme zdraví jako hříby, akorát nám pravda teklo trochu z nosu. 4. Ale když mě Mach a Šebestová přivedli sem, do toho báječného tepla, byl jsem každou chvíli marod.

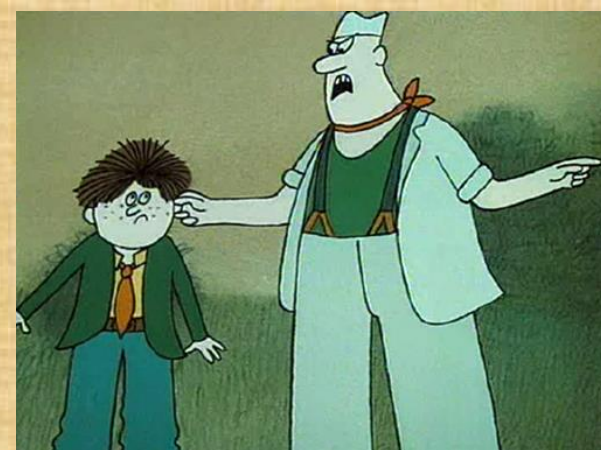

1. No jo, prosím, ale co Kropáček? On má přece angínu, to s náma nepůjde, nebo co? 2. Mach si vzal kladívko a velikánskou vidličku, co se s ní píchá do kachny, když se peče, a Šebestová vzala kýbl s rejžákem a samozřejmě Jonatána a šli ke Kropáčkům na návštěvu. 3. Kdepak, my ho nezbudíme, my počkáme, jenom se s náma nezdržujte. 4. My bysme chtěli být, prosím, tak malincí, abysme mohli bojovat s bacily našeho spolužáka Kropáčka Josefa. 5. A tak vlezli Kropáčkoví do pusy a jak tam vlezli, viděli úplně bílý jazyk a ohromné červené mandle, celé okousané od těch zákeřných bacilů, kteří na Macha s Šebestovou vrčeli a cenili zuby a Mach je začal bez říkání mlátit po hlavě kladívkem a Šebestová je píchala tou velikánskou vidličkou, kam se dalo, a Jonatán se do nich pustil zubama, až z těch bacilů litaly chlupy. 6. Ale Mach taky povídá: „Ty jseš taky ledovec. To je přece rohlík s máslem, co měl Kropáček k snídani. Vylez si na to.“ 7. No jo, s bacily amen, jenomže s námi taky. Vodsud' se přece jen tak nedostanem. 8. Šebestová, hele, moc mě neštvi, mužskej si vždycky musí vědět rady. 9. Víš co, Machu, ženský starosti přenech laskavě zase mně, jo?! 10. No ne, to jsem blázen, paní Kropáčková, já bych neřek, že je to horší než včera, já bych řekl, že je to mnohem lepší než včera. 11. Tak, Kropáčku, člověče, co tady ležíš jako lazar? S angínou je konec, seš zdráv jako ryba! Vylez z tý postele, ale honem! 12. A Kropáček vylít z postele a křičel: „Takže zejtra můžu do zoologický zahrady na klokany a opice! Tra-la-la! Tra-la-la!“ 13. Tak a teď račte sledovat, jak s těma bacilama zatočíme. 14. Než skončí doba návštěv, bude soudružka učitelka fit a zítra ji máme u nás na stupínku, slíbili jsme to spolužákům.

1. Jenomže Horáček vůbec netušil, že jde o motýla, začal si vymyšlet, že ten pan admirál Babočka nosí parádní uniformu, že má vlastní loď, na kterou má paní admirálová přepychovou kajutu. 2. Tak moment! Abyste věděli, takovej motýl náhodou existuje. Má asi takovýhle rozpětí. Četl jsem to v jednom časopise. 3. Jonatáne, dneska si hrej sám. My se musíme učit, aby to s náma nedopadlo jako s Horáčkem. 4. No jo, paní Vydrová, my bysme rádi ale musíme se učit, vy za nás k tabuli nepůjdete! 5. Co kdybysme ho dali na balkón! Bude koukat na lidi a dá pokoj. 6. Tak to ne, Machu, to by nešlo. Nezapomeň, že jsme v šestém patře. 7. Proboha, Machu, kam chodíš na ty své nápady? 8. Mámí, admirál, představ si: takovýhle rozpětí. 9. Má námořnický šaty a jde po pistáciový, neřád. 10. Takže jestli nechcete, abych to hnal vejš, napíšete klukovi jedničku než napočítám do tří. 11. Ale pan Horáček řekl: „Nesmysl. To nebyla žádná vydra. Nejsem slepej. A vůbec vodkdy mají děti křídla?“ 12. A měl proto na Macha s Šebestovou strašlivý vztek a řekl Pažoutovi: „Pažoute, já těm dvěma jednou vyvedu něco strašlivýho. Ti budou, pane, koukat!“

1. Prosím, jak může bejt člověk pánem tvorstva, když se bojí kolikrát i myši? 2. Já bych teda řekl, že pánem tvorstva je spíš takovej slon, ten se nebojí nikoho. 3. Nejseš nějakej vadnej? 4. Jak by mohl bejt slon pánem tvorstva, ty tele? 5. Člověče, Šebestová, nezdá se ti to nějaký divný? 6. „To je fakt,“ řekla Šebestová, „náš zase nevítězí pokaždý rozumem“. 7. A vůbec, víš co by mě zajímalo? Jestli je to na jinejch planetách to samý? 8. Prosím vás, my bysme té řeči potřebovali aspoň kapku rozumět. 9. Mamí, pojd' sem, tady je něco divnýho! 10. Nesahej na to, Bambulko, ještě chytíš nějakou infekci. Kdoví co to jsou za zvířata, vypadají jako křečci, nebo co, no počkej, vezmeme je kleštičkama.

1. A Jonatán přikývl, jako že jo, a zůstal sedět před školou a Mach s Šebestovou vešli do třídy, kde byl děsný randál. 2. A všichni koukali jako spadlí z višně a říkali si: „Jak je to možný?“ 3. A Horáček řekl Pažoutovi: „Kamaráde, mít tohle sluchátko, to bys teda zíral!“ 4. A Horáček se chechtal: „Co brečíš, troubo? Tyhle vysvědčení neplatěj, ty můžeme zahodit. Domů přineseme jiný, ze samýma jedničkama. Chceš se vsadit?“ 5. Tak a teď nám soudružka učitelka napíše nový vysvědčení, se samýma jedničkama, nebo vás všechny rozšlápnu a hotovo. 6. A než ty jedničky budeme mít, nikdo se ze školy ani nehne, jinak to šeredně vodskáčete. 7. Tak co je s těma jedničkama? Bude to? 8. Jen klid, Šebestová. Náhodou mám bezvadnej nápad. 9. My bysme potřebovali, prosím, aby naše sluchátko bylo tak malé jako dřív. 10. No dobře, ale příště si ho líp hlídejte. 11. První běžel zmrzlinář Horáček a volal na syna: „Koukej, co jsi proved! Počkej doma, já tě přerazím!“

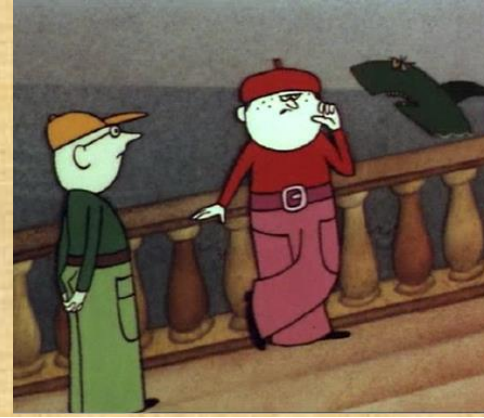
1. To je ale milej pejsek. Jakkak se jmenuje? 2. No, tak si Jonatáne, hezky hačni na tu pohovku. 3. Člověče, Šebestová, to jsou nějakí strašně prima lidi. Mají to tak těžký a ještě se dřou s Jonatánem. 4. Nějakej pes si bude hrát s našim gaučem! 5. No nazdar, to budou pěkní nájemníci. S těma bude radost žít. 6. Huberte, to bude hrůza žít s takovejma lidma pod jednou střechou! 7. Ale paní, vy přece s náma vůbec nemusíte žít pod jednou střechou. 8. Taky bysme měli snídat. Je půl deváté a jak to bude s vařením? 9. Pluli kolem mě ti lidé, co lítají s tou postelí. 10. My bychom tady s manželem hrozně rádi žili s váma pod jednou střechou, i s panem Krupičkou, a taky s Mickou a s Jonatánem, kteří jsou asi čistotnější než my, že, protože my jsme se dnes ráno ještě nemyli.

1. Jednou o velké přestávce, kdy se žáci třetí bé krmili houskama, hruškama a čokoládou, vylezl Horáček na židli paní učitelky a zatleskal: „Pánové, nevíte náhodou vo nějaký prázdný krabici? My bysme ji teda s Pažoutem strašně moc potřebovali.“ 2. Ale nikdo se nepřihlásil, akorát Mach, a ten řekl: „Ale jo, tadyhle Šebestová má doma jednu senzační krabici. Ta by se vám určitě hodila. Klidně si po obědě přijďte.“ 3. Člověče, Machu, ty seš určitě praštěnej. 4. To je náhodou bezvadnej nápad! 5. Teda Machu, já někdy vážně pochybuju, jestli máš zdравej rozum. 6. Koukni na ty dvě, jak jsou krásně vybarvený. 7. „Když si chceme založit želví chov, jo, tak nám nemůže bejt fuk, jestli ty želvy budou takový nebo makový,“ řekl Horáček. 8. Krabici teď táhl Pažout, jelikož Horáček řekl, že se musí střídat, jinak by to nebylo spravedlivý. 9. Postav ten koš a dávej bacha! 10. To jsou ty tvý pitomý nápady, Machu. 11. Aspoň mi řekněte, co vlastně sněd, že se mu to hejbá v břiše! 12. Jo, a máte nějaký důkazy, že jsme to byli my? 13. Tak já se teda přiznávám, ale přes ten plot lez Horáček. 14. Vidíš, Jonatáne, Šebestová si myslela, že to byl hloupej nápad, ale nebejt tebe, přišel by pan doktor Slepíčka o svá zvířátka a dva zloději by si mysleli, bůh ví, jak jsou chytrí. 15. Takže ty jseš vlastně pravý policejní pes, kterej slouží spravedlnosti s nasazením života.

1. Člověče, Šebestová, to musela bejt děsná hvězda ta Ifigenie. Víš, co to je. Nechat se jen tak zamordovat. 2. Já teda taky ne, ale uznej, že to vod ní bylo strašně hezký. 3. Hele, Šebestová, až budeš mít napsaný úkoly, tak na mě hvízdni, vememe Jonatána a půjdem se koupat. 4. Na zloděje nevěřím, co by mi taky kdo krad, pravda. 5. No tak nám aspoň povězte, kdo je ten novej Jonatánův pán. 6. Člověče, to je děsný. Voni si z něho dělají normálního otroka. Chudinka malej. To ho čeká pěkněj život. 7. Šebestová, víš co, radši z něho uděláme vrabce nebo sýkorku, aspoň bude volnej jako pták, co říkáš? 8. Kdyby se paní Kadrnožková polekala nějakýho zloděje, tak by si možná vzala Jonatána zpátky a všecko by bylo jako dřív, co říkáš? 9. No jo, ale kde chceš vzít nějakýho zloděje, kterej by vlezl v noci paní Kadrnožkovy? 10. Prosím vás, my bysme potřebovali nějakýho vopravdickýho zloděje, který by krad u paní Kadrnožkové. 11. No určitě. Takový tintítka mi bude radit, co mám dělat. 12. Von ten tvůj nápad nebyl tak špatnej, Machu, jenže opravdovickýho zloděje bysme sotva zvládli. 13. Šebestová, je mi to jasný. Ty zloděje musíme dělat my. 14. Byli tady Krupičkový, Machový i Hubáčkový, byl tady pan Šebesta, pan Houkal a paní Vydrová a ti všichni mlátili Macha a Šebestovou vším, co jim přišlo do ruky, dokud nepřišli příslušníci VB a neodvedli je do vězení. 15. Šebestová, co s náma asi bude? 16. Co by s náma bylo? Ted' se poletíme normálně vyspat.

1. Co se to zase děje? Kdy bude konečně pokoj? Zase ten Jonatán, safraportský pes! 2. Jestli to nepřestane, poletí z domu i s tou kočkou a basta fidli! 3. Člověče, Šebestová, můžeš to pochopit, takovej inteligentní pes, chytřejší než Horáček a von se takhle ztrapňuje. 4. To je teda fakt, poslušnej je, inteligentní taky, ale jak uvidí Micku, chová se jako blbeček, s tím by se vážně mělo něco udělat. 5. Hele, Machu, tak mě napadá, když se můžou vzornýmu chování naučit Čermáková s Horáčkem, proč by to nemohli pochopit Micka s Jonatánem? 6. Šebestová, jseš ty vůbec normální, copak to jde, vysvětlit psovi, aby pustil kočku sednout, ty vážně nemáš všech pět pohromadě, se mi zdá. 7. Jó, tak víš co, nech to na mně! 8. Prosím vás, my bysme strašně moc potřebovali, aby se z Micky stala normální slečna. 9. To je fuk, třeba blond. 10. Krindypindy, co to má znamenat, někdo mi ukradl přední nohy. 11. Jen žádněj strach, ty nohy budou za chvílku zpátky. 12. No vidíš, ty trdlo, tady máš ty své experimenty! 13. Když se do sebe pustili dřív, tak to bylo celkem normální, ale teď je z toho hotovej společenskej škandál, no jen se na to podívej! 14. No dyť, dyť on má lepší způsoby, než, než můj manžel. 15. Je to vůbec možný, aby se pes choval podle Gutha-Jarkovského?¹

1. Lidi v bílých pláštích lítali sem a tam, protože jedna opice vypadala jako čerstvě natřená lavička. 2. Bodejt' by nebyla zelená, když je jí špatně od žaludku. 3. Prosím, my bysme rádi, aby ta zvířata, co jsou tady v zoologické zahradě, uměla mluvit. 4. A najednou se všichni příšerně lekli, protože žirafa povídá: „Horáčku, Horáčku, ty jseš pěkněj darebák a Pažout jakbysmet, to bych do vás nikdy neřekla.“ 5. A Jonatán mávl prackou: „Milá paní žirafo, o Horáčkovi mi radši ani nemluvte, toho znám jak svý boty. Na výletě ukrad Šebestový jahodovej koláč.“ 6. A slon plácl ušima a řekl: „Teda, něco vám povím. Já jsem jenom vobyčejnej slon, do školy jsem jakživ nechodil, ale to bych určitě nedělal, kazit někomu žaludek, to jste inteligenti?“ 7. A ta opice s tou hadicí řekla: „Já jsem v Evropě akorát jedna, ale takovejch Horáčků jsou mraky, to by se jeden o sebe doopravdy bál“. 8. A tučňák řekl: „No bodejt', mluvíme přece všichni“. 9. A Mach si vzal Jonatána kousek stranou a řekl mu: „Hele, Jonatáne, s tebou se dá rozumně mluvit, co kdybys nám vlez pro to sluchátko do krokodýlí tlamy, co říkáš?“ 10. No jo, je to vlastně pravda. 11. A Šebestová řekla: „Tak, Machu, tady to máš, teď už nemáme ani sluchátko, ani Jonatána! To byl pěkný nápad, člověče! Jseš praštěnej pavlačí, nebo co? Ty nevíš, že krokodýl je lstivé a krvelačné zvíře?“ 12. Jó, kdyby tak Horáček s Pažoutem a celá ta vaše třetí „bé“ dala čestné slovo, že už nikdy nebude v zoologické zahradě krmit zvířata, tak vám toho Jonatána klidně pustím ven.

1. Ale soudruh ředitel řekl: „Ale Šebestová, slon není žádné zvířátko, slon stojí hromadu peněz. Kde bysme na to vzali, že ano? Měl jsem na mysli křečka nebo morče. No, pokračujte, pokračujte.“ 2. Člověče, Šebestová, to by bylo něco, dostat se k takovému zlatému pokladu. To bysme měli peněz jako želez, co říkáš? 3. Prosím, my bysme se hrozně rádi dostali mezi piráty, co vezou nějaký poklad. 4. No tak ať je s náma radši celá třída i se soudružkou učitelkou a taky Jonatán. 5. A na palubě byli piráti, ten hlavní seděl na nějaké bedně a říkal: „Tak pánové, pozor! Kdo na tuhle skříňku šáhne, ten je synem smrti. To zlato, co tam je, si rozdělíme až na Kanárských ostrovech, je to jasný?“ 6. A piráti zabručeli: „Jasný.“ 7. Jenomže Mach řekl: „Šebestová, teď s tím dej, prosím tě, pokoj, mně se to nechce líbit, tady se určitě něco semele“. A taky že jo. 8. A Mach řekl Jonatánovi: „Jonatáne, ty jseš ten nejlepší pes na světě, teď už je to fakticky jasný.“ 9. A Horáček řekl Pažoutovi: „Já měl bejt mezi žralokama první, to zíráš, co?“

1. A jakpak jednou do té školy jdou, povídá ta malá Machová malému Machovi: „Hele, brácho, řekni, jestli ty dospělí nejsou fakt praštění. Koukni, co dělá ten starý bláznivý Jonatán s těma maličkýma, to by jeden umřel.“ 2. A malý Mach povídá tý malý Machový: „No, a co má bejt? To je přece normální. Až budeš veliká, budeš zrovna taková, chceš se vsadit? Kdyby dospělí v jednom kuse každýho nevychovávali, dopadlo by to s náma se všema jako tamhle s Horáčkem a Pažoutem.“ 3. To víte, Horáček dělal jako obyčejně děsně chytrýho: „Sudokopytníci, to je přece jasný. Sudokopytníci jsou docela normální sudy, jenže mají kopyta, že ano, proto se jim říká sudokopytníci.“ 4. Pažout byl o něco mazanější než Horáček, tak si řekl: „Počkej, ty jedna soudružko učitelko, já tě převezu. Vono to bude určitě naopak.“ 5. A tak povídá: „Prosím, sudokopytníci jsou takový zvláštní zvířata, který mají místo kopyt čtyry sudy, takže vlastně ani nechoděj, ale spíš se tak nějak jako válej.“ 6. A cestou domů říká malej Mach malý Machový: „Člověče, ségro, s tím Horáčkem a Pažoutem by se mělo něco podniknout. Tak to není možný, vždyť jsou to otcové rodin. Jak k tomu přijdou ti chudáci děti, aby měli místo tatínků takový telata.“ 7. A malá Machová řekla: „No jo, člověče, ale co my dva s tím můžeme dělat?“ 8. A malá Machová řekla malému Machovi: „Člověče, brácho, tak mě napadá, že by se s tím sluchátkem dalo bezvadně pomoci Horáčkovi a Pažoutovi, co říkáš?“ 9. A malý Mach byl

bezvadně pomoci Horáčkovi a Pažoutovi, co říkáš?“ 9. A malý Mach byl samozřejmě pro a řekl nahlas: „Hele, tatí, nemoh bys nám to sluchátko na chvílku půjčit?“ 10. A velký Mach řekl: „Tos teda uhád, chlapečku. My s maminkou náhodou moc dobře víme, jaký se s tím dají dělat lumpárny.“ 11. Jenže malý Mach byl chytrý po tatínkovi, a malá Machová po mamince. Oba sedli dohromady s malým Jonatánem, který byl chytřejší po starém Jonatánovi, takže než bys řekl švec, bylo sluchátko jejich. 12. Prosím vás, my bysme tady se ségrou strašně moc chtěli, aby se ti starý dva repetenti místo kopaný učili, protože se na tu ostudu už vážně nemůžeme koukat. 13. No a potom se stalo něco úplně neuvěřitelného, na co všichni koukali jako spadlí z višně. 14. Ale malej Mach řekl že ne, že oba dostali bohužel pětky jako Brno, protože se včera odpoledne vůbec neučili.